

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΣ ΑΝΕΨΙΟΥ ΑΥΤΟΥ,

ΤΟΥ ΒΑΡΥΠΕΝΘΟΥΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ.

(Δευτέρα Έκδοσις.)

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ:

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η «**ΗΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΗΚΗ

1880

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ.

*

Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόνους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλλην' ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

Ν' ἀναπαυθῇς νῦν ἀπέρχου! ἀπηύδησας, Φίλιππε, πλέον
Σὺ εἰς ἀγῶνα γενναῖος ἀφοῦ ἀνεδείχθης γενναῖον!

Ἦμισυ ὅλον αἰῶνος εἰργάσθης ὑπὲρ τῆς πατρίδος,
Πρὸς φωτισμὸν τῶν υἱῶν τῆς, τοῦ γένους παντὸς τῶν Ἑλλήνων.

Καθηγητὴς ἡγεμόνων, διδάσκαλος σὺ διδασκάλων,

Ἦσο δεινὸς ἐπιστήμων, εἰδήμων πολλῶν καὶ ποικίλων,

Ἦσο ὁμοῦ ποιητῆς, ἀοιδὸς ἀρχαιοτρόπος ὅλως,

Ἦσο φιλόλογος, ἦσο φιλόσοφος, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσιν

Ἦσο πολίτης χρηστὸς, ἀκραιφνὴς τῆς πατρίδος πολίτης,

Ἦσο θερμὸς καὶ ἀγνὸς πατριώτης, καὶ πρότυπον ἦσο

Σὺ φιλοπάτριδος ὄντως ἀνδρὸς, πανελλήνιος Ἑλλην!

Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόνους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλλην' ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

* *

Ἐπισκεπτῆριον εἶπες τὰ « Πάρεργα »· (α) ἔλεγες παίζων

Ἐπισκεπτῆριον ὅτι τ' ἀφήνεις εἰς τοῦτον τὸν Κόσμον,

Ἰχνος σου ἔν, εἴτε δεῖγμα σμικρὸν, ὅτι ἤλθες ἐνταῦθα,

Ὅτι ἐντεῦθεν καὶ σὺ διαβάς μετὰ τόσων παρῆλθες....

Ναί, ἀλλὰ ἶχνος ὁποῖον! φωταύγειαν πόσῃ ἐνέχον!

Δεῖγμα ὁπόσον λαμπρὸν, θαυμαστὸν, τῆς ψυχῆς, τοῦ νοός σου,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

(α) ἦτο « Φιλοσοφικά Πάρεργα Φιλίππου Ἰωάννου, » πρώτην καὶ δευτέραν
ἐν ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚῃ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚῃ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Καὶ τὴν πατρίδα ἡμῶν, τὴν Ἑλλάδα, τιμῶν καὶ λαμπρύνον!
Μόνον ἀστέρες, κομῆται μεγάλοι, περῶσιν ὁμοίως
Τοὺς Οὐρανούς, τροχιάς διανύοντες ὅλων αἰώνων
Καὶ θαυμασμὸν προξενοῦντες καὶ θάμβος καὶ σέβας εἰς πάντας.
Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόνους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλληὴν ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

* * *

Ἔργον τὰ « Πάρεργα » ποῖον! .. οὐδέποτε πάρεργα ἔργον
Ἴσως ὑπῆρξαν τοσοῦτο γενναῖον ὁμοῦ καὶ σπουδαῖον!
Διαμαρτύρησις πόσον τὰ « Πάρεργα » εὐτονος εἶναι
Πρὸς τὴν Εὐρώπην αὐτὴν, πρὸς ἐκείνους τοὺς νόθους τῆς γόνους,
Ὅσοι ἐτόλμησαν νόθους ἡμᾶς νὰ καλέσωσι γόνους,
Ἑλληνας νόθους ἡμᾶς, τέκνα φαῦλα ἐνδόξων προγόνων,
Κ' εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν νὰ ἐμβάλωσιν ἄπειρον πόνον!
Ἐν τοῖς « Παρέργοις » δὲν κράζει τῷ ὄντι φωνὴ στεντορεία
Πρὸς συκοφάντας δεινούς τῆς τοῦ γένους ἡμῶν εὐγενείας:
« Ζῆ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, δὲν ἀπέθανε, ναί, κ' ἐν τῇ νέᾳ!
« Ζῆ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ἡ πατρίς τῶν γνησίων Ἑλλήνων,
« Ζῆ ἡ μεγάλη τροφὸς τῶν ἡρώων ἐν σώματος βώμῃ,
« Ζῆ ἡ τιθὴν ἡ λαμπρὰ τῶν προτύπων ἐν πνεύματος γνώμῃ,
« Ζῆ καὶ θὰ ζῇ ἡ Ἑλλάς, δὲν ἀπέθανεν, ὅχι, ἀκόμη!... »;
Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόνους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλληὴν ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

*

Ἄν ἀμφιβάλλης ἀκόμη, Εὐρώπη, ἂν εἴ τι διατάζης
Ν' ἀνακηρύξης γνησίους Ἑλλήνων ἡμᾶς ἀπογόνους,
Ἴδε τὰ « Πάρεργα » μόνον, καὶ πείσθητι ταῦτ' ἀναγνώσας:

Ἄδὸς προσοχὴν: δὲν ἀκούεις, θαρρεῖς, μουσικὴν συναυλίαν
Ἐξ αἰοιδῶν ἐξαιρέτων, ὀρχήστραν λαμπρὰν καὶ μεγάλην,
Ἦν, ἂν κ' ἐκ τόσων ὀργάνων, ἀλλ' εἰς ἀπαρτίζει καὶ μόνος
Καὶ διευθύν' εἰς καὶ μόνος, ὁ Φίλιππος, τόσον ἐντέχνως,
Ἐπιδεξιῶς κ' ἐξόχως, ὥστ' ἔμμουσα, ἥδιστα πάντῃ,
Κατακηλοῦσί σου ὦτα καὶ νοῦν μαγικώτατα μέλη;
Δὲν σοὶ λαλοῦσι τὴν γλῶσσαν αὐτὰ καθαυτὸ τοῦ Ὀμήρου;
Δὲν ἀποπνέουσι χάριν γνησίαν Σαπφοῦς καὶ Πινδάρου;
Τοῦ Σιμωνίδου δὲν εἶναι αὐτὴ, τοῦ Ἀλκαίου, ἡ λύρα;
Τοῦ Θεοκρίτου καὶ Μόσχου διάφορα τ' ἄσματα ἦσαν;
Τοῦ Ἀνακρέοντος καὶ τοῦ Τυρταίου οἱ στίχ' ἦσαν ἄλλοι;
Τοῦ Θουκυδίδου τὸ ὅρος, τοῦ Πλάτωνος, εἶναι ἄλλοισιν;
Τῆς Ἀττικῆς σὺ μελίσσης μὴ ἄλλο εὐρίσκης τὸ μέλι;..
Τίς τῶν σοφῶν σου, σοφὴ Ἑσπερία, συνέγραψεν οὕτως;
Τῶν μιμητῶν τῶν Ἀρχαίων κάνεις στιχουργεῖ παρεμοίως;
Ποῖοι χαρίεντες φθόγγοι καὶ εὐρυθμοὶ! ποῖ' ἁρμονία
Καὶ καλλιέπεια ὅλως σεμνὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος!
Τῶν Ὀλυμπίων θεῶν ἀληθῶς δὲν εἶν' αὕτη ἡ γλῶσσα;
Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόνους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλληὴν ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

* *

Κ' αἱ μεταφράσεις ἐκεῖν' αἱ πισταὶ τῶν πρωτίστων Λατίνων
Εἶν' ἄρ' ἀπλὰὶ μεταφράσεις, καλαὶ ἐρμηνεῖαί των μόνον,
Καὶ γλαφυραὶ καὶ κομψαὶ καὶ ἐλεύθεραι οὔσαι τοσοῦτον;
Πῶς! ἐξελλήνισις μᾶλλον δὲν εἶναι τελεία καὶ πλήρης,
Πνευματικὴ τῆς Ἑλλάδος τῷ ὄντι κατάκτησις νέα,
Ἐκ τῶν ὡς γνησίων υἱῶν τῶν Ἑλλήνων;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ὁμολογήσατε ὅτι κ' ἡ νέα Ἑλλάς, ὡς ἡ παλαιά,
Τοὺς ὑποτάξαντας ἅπαξ αὐτὴν διὰ μέσου ῥομφαίας
Νὰ κατακτᾷ ἐννοεῖ διαρκῶς διὰ νοῦ καὶ ιδέας! —

Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόνους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλλήν' ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

* * *

Κ' εἶν' ἐκ τῶν δούλων Ἑλλήνων ὁ ταῦτα ποιήσας τὰ ἔπη!
Δούλοι τοιοῦτοι, Εὐρώπη, εἰπέ ἂν νὰ ᾔν' ἔτι πρέπη!..
Καὶ γνησιώτεροι ἄλλοι ἂν Ἑλληνες ᾔναι ἢ οὗτοι,
Δύνωνται ἄλλοι νὰ ᾔναι κ' εὐρίσκωντ' ἐν ὄλῳ τῷ Κόσμῳ;
Ποῖον ἐπίγραμμα ἄρα εἰς τύμβον ἀνδρὸς τηλικούτου
Πρέπει κάνεις νὰ χαραῖξη, εἰμὴ ἐν συντόμῳ τοιοῦτον:
«Ὅτ' ἡ Ἑλλάς ζῇ γνησίᾳ, καὶ ζῇ εἰς αἰῶνας αἰώνων,
Οὗτος ἐδῶ μαρτυρεῖ: καλλιτέχνης τοῦ Ἑλληνος λόγου!»;
— Ζῇ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, δὲν ἀπέθανε, ναὶ, κ' ἐν τῇ νέᾳ!
Ζῇ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ἡ πατρὶς τῶν γνησίων Ἑλλήνων,
Ζῇ ἡ μεγάλη τροφὸς τῶν ἡρώων ἐν σώματος ῥώμῃ,
Ζῇ ἡ τιθὴν' ἡ λαμπρὰ τῶν προτύπων ἐν πνεύματος γνώμῃ,
Ζῇ καὶ θὰ ζῇ ἡ Ἑλλάς, δὲν ἀπέθανεν, ὅχι, ἀκόμη! —

Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόνους, Ἑλλάς νέα, δρέψιον,
Γνήσιον Ἑλλήν' ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ

ΕΘΝ. ΒΙΒΛ. ΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 52. Φ 9 0014

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ